

Hey çocuklar, sınıfta yeni biri var!

Sait Faik Hikâye Armağanı sahibi hikâye ve roman yazarı Behçet Çelik, Sınıfın Yenisi adlı romanıyla genç okurların karşısına çıkmaya hazırlanıyor. Emre'yle Arda'nın dostluğunun, gençlere söyleyecek çok sözü var!

Fotoğraflar: Bora Balbey

Bir edebiyat kişileri sözlüğü olsaydı, Behçet Çelik maddesinin karşısında şu tanımın bulunacağına şüphe yok: *Yarattığı kendine özgü öykü dünyasıyla son dönem edebiyatımızın önemli isimlerinden...* Yazarın bugüne kadar ürettiklerini sondan sayacak olursak; *Diken Ucu*, *Dünyanın Uğultusu*, 2008 Sait Faik Hikâye Armağanı sahibi *Gün Ortasında Arzu*, *Düğün Bira-hanesi*, *Herkes Kadar*, *Yazalınızı ve İki Deli Derviş*. Behçet Çelik, yaşantılarını ele vermeyen insanları hikâyeledi bu güne dek, huzurlu görünen dünyaların perdesini araladı.

Okuma ve yazma birikimini bir süredir *İyi Kitap* okurlarıyla paylaşan yazar, şimdilerde farklı bir okur kitlesinin karşısında görücüye çıkma telaşında. Yazarın son kitabı *Sınıfın Ye-*

nisi, ilkgençlik çağındaki okurlara hitap eden, kahramanlarını da onların arasından seçen bir roman. Sınavları kazanamayınca evlerinin yakınındaki bir okula gitmek zorunda kalan Emre ile Emre'nin kendini yalnız hissettiği bu yeni ortamda edindiği dostu Arda'nın hikâyesi. Gençliğin değişen halleri, ebeveyn-geçer iletişim, uyumsuzluk, aşk, karşı cinsler arasındaki sorunlar gibi konulara eğilen *Sınıfın Yenisi*'nin genç okurların hayatına güzel bir pencere açacağı kesin.

Yazarlıkta “sınıfın yenisi” değil-siniz ama gençlik edebiyatında öylesiniz. Bu yenilikle nasıl başa çıktınız?

Kopya çekerek (gülüyor).

Kimden kopya çektiniz peki?

İyi Kitap'ta bu ay...

Bu sayı, tam yirmi sekiz kitap tanıttık sizlere. Her biri birbirinden güzel bu kitaplardan, en çok yazarımız Behçet Çelik'inki heyecanlandırdı bizi dersek, diğerlerinin hatırı kalır mı! Behçet Çelik'in gençler için ilk ürünü olan Sınıfın Yenisi adlı romanıyla ilgili kapak söyleşimizi umarız beğenirsiniz.

Elinizdeki yirmi dördüncü sayıyla birlikte, girdik bile aslında ikinci yaşımıza, ama bu güzel olayı doya doya kutlamayı önümüzdeki aya bıraktık. Çocuk ve gençlik yazının usta abla ve abileriyle söyleşilerimiz, çocukların yanıtlarıyla oluşturduğumuz “İyi Kitap nedir?” dosyamız ve yine çocuklarla elbirliğiyle kalkıştığımız “Filozof Çocuk”lar dosyamız güncel, kitap tanıtımlarımızın yanı sıra yeni sayımızda bulacağımız güzellikler olacak.

İkinci yaşımızı kutlayacağımız Mart sayımızda görüşmek üzere...

Lise yıllarımı hatırlamaya çalıştım; kendi sıkıntılarımı, okulun bende yarattığı duyguyu, ailemle iletişimimi... Birebir kullanmadım anımsadıklarımı ama faydası oldu. Arkadaşlarımın çocukları da okul çağında, onları da gözledim uzaktan. Yayınevine, ben başladım yazıyorum diye haber vermedim, beceremezsem bırakabilmek için... Gençlik edebiyatı sınıfında yeniydim ve ürkektim. Baktım ki gidiyor, yazabildiğim zamanlarda yazdım ve belli bir olgunluğa gelince yayınevine haber veririm diye düşünürken de bitti! Yayınevine teslim ettiğimde de oradaki “sınıf öğretmenim” Müren Hanım (Beykan) ve Semih Bey (Gümüş) çok iyiydiler ve çok yardımcı oldular.

Sizin çocukluğunuzla bugünün çocukluğu arasında çok ciddi farklar

var. Ama siz ortak birtakım noktalar da buldunuz ki o anlayıştan bir ürün çıkardınız. Neydi o ortak noktalar?

Benim yazmamda etkili olan bir kitap vardı: Oktay Akbal'ın Düş Ekmeği adlı romanı. 1983'te yazdığı bir roman yanlış hatırlamıyorsam. Cumhuriyet gazetesinde tefrika edilmişti. Bir erkek lise öğrencisinin başından geçenleri anlatıyordu ve 1950'de geçiyordu. Bende müthiş bir yazma cesareti uyandırmıştı. Onu hatırladım. 1983'te lise çağındaydım ve roman 1950'lerde geçiyordu. Bu roman yayımlandığında Oktay Akbal yanlış bilmiyorsam 60 yaşlarındaydı. Buna rağmen kitap beni çok etkilemişti. Bazı ortak noktalar vardı çünkü; duygusal ilişkiye girmekteki çekingenlik, okulun ve ailenin yetiştirmekte olan çocuğun üzerindeki baskısı, cenderesi, yeniyetme roman kahramanının dünyaya açılışı... Beni okuyanların benden yirmi beş otuz yaş genç olacakları düşüncesi bir tedirginlik yaratıyor bende de, ama bazı şeyler,

mesela okulun duygusu çok değişiyor. Her gün sabahın köründe kalkıp bir şeyler öğrenme zoruyla dört duvar arasına kapatılmak... İnşallah bizim zamanımızdaki gibi değildir bugün ama bir gencin kendini baskı altında hissetmesi, sürekli denetlenmesi ve bunlara tepkisinde ortak yanlar vardır diye düşündüm ve bu varsayım üzerinden yazdım. Kitap yayımlandıktan sonra göreceğiz, bugünün gençlerinden karşılık bulacak mı!

Romanda gençlik yazınında pek de alışık olmadığımız bir yöntem izliyorsunuz. Bir olaylar dizisinden ziyade belli bir çağın, çocukluğun belli bir döneminin yansıması olarak okudum ben romanı. Doğru okumuş muyum?

Yetişkinler için yazdığım şeylerde de olay çok baskın değildir; o anı ve duyguyu, ruhsal durumu gözetmeye çalışırım. Bildiğim yöntem olduğu için bu romanda da bu yolu izlemiş olabilirim. Şöyle bir şey yapmaya çalıştım; kahramanlarımın başlarına gelen şeyler, on beş yaşındaki çocuklar için, bizim gördüğümüzün üstünde bir büyüklükte hissedilebilen, çarpıcılığı yüksek durumlar. İki arkadaş arasındaki küsmeye olayı on beş yaşındayken kırk beş yaşında yaşandığı gibi yaşanmıyor, on beş yaşında daha vahim görünebiliyor. Dolayısıyla gençlerin iç dünyalarına daha yakın bir dille yazdım romanı.

Romanın ana temasının güven olduğunu söyleyebilir miyiz? Çocuklarla ebeveyn arasındaki güven kadar, iki çocuk arasındaki güven ilişkisi de söz konusu...

Yazarken güven konusunu, daha çok romanın kahramanı Emre'nin kişilik özelliği olarak kullandım. Bugünün gençlerinde çok gördüğüm bir şey bu, kendini çok güvenli gösterme çabaları dikkatimi çekiyor. Bunun altında bir güven arayışının yattığını düşünüyorum. Emre romanın merkezinde olduğu için öyle düşündünüz sanırım.

Emre'yle Arda'nın dostluğuna bakınca, erkek çocukların yakınlığının bu derece nahif olabileceğini hiç düşünmediğini fark ettim. Biz kızlar oğlanları biraz deli, biraz da vah-

şi okumuşuz sanki hep dışardan!

Günüşiği Kitaplığı'nın Köprü Kitaplar projesi için ne yazabilirim diye düşünürken ilk aklıma gelen, iki erkek çocuğun arkadaşlığı oldu. Erkeklerin arkadaşlıkları önceki kitaplarımda da sık değiştiğim bir konudur, arkadaşlığı çok önemserim ve beraber büyüdüğüm arkadaşlarım da benim için çok değerlidir. Beraber büyüdüğüm arkadaşlarıma bir şükran duygusu gibi de düşünebiliriz, çünkü bir anlamda bir büyüme romanı Sınıfın Yenisi. Evet, erkeklerin arkadaşlıklarında itiş kakış, bağırış çağırış çoktur, ama o içine kapalı genç delikanlının iç dünyasını en çok açabildiği gene kendisi gibi içine kapalı bir başka genç delikanlıdır. Bugünün şartlarında belki bu biraz kırılmıştır ama yine de iki erkeğin birbirlerine iç dünyalarını açıp arkadaşlık kurmalarında, kendi dışlarına çıkma yollarını sağlayan, onları dış dünyaya açan bir yan olduğunu düşünüyorum.

Romanın baş karakterleri Emre ile Arda. Arda'da da Emre'de de izler vardır sizden ama hangisi daha yakın size?

Emre'nin bir problemi tek çocuk olması, ben tek çocuk değildim, benden bir yaş küçük bir erkek kardeşim var. Dolayısıyla Emre'nin o anlamda duyduğu yalnızlığı hissetmedim. Ama gençlik çağında insan çevresi ne kadar kalabalık da olsa kendisini çok yalnız hissedebiliyor. Bu yalnızlık duygusu büyümekle ilgili bir şey. Daha küçükken alıştığı dünyada değil artık, üstelik kendisi de o çocuk değil. Bu durumun bir bocalama yarattığını, genç insanın iç dünyasında daha önceden hiç bilmediği farklı bir boşluk duygusuna neden olduğunu düşünüyorum. O yaşlardaki yalnızlık biraz da bununla ilgili; tabii, bir de "kimse beni anlamıyor" durumu var. Bunlar bana uzak şeyler değildi. Galiba bu romanı yazarken ben geçmişti hatırlayarak, o yaşlardaki kendi sıkıntılarımı da ifade ettim biraz. Öte yandan Emre müziğe, Arda edebiyata tutkulu, o anlamda Arda bana daha yakın. Sözünü ettiğim duygularla o yaşlarda baş etmemde en büyük yardımı kitaplardan, bir

İYİ KİTAP

Aylık Yaygın Süreli Yayın / 30.000 adet basılmıştır. Ücretsizdir. ISSN: 1308 - 8866

İmtiyaz Sahibi: Tudem Eğitim Hizmetleri Sanayi ve Ticaret A.Ş. adına İsa Aykanat / **Yayın Yönetmeni:** İlke Aykanat Çam

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Aşlı Tohumcu / **Yazı İşleri:** Zariye Biliz / **Grafik Tasarım ve Uygulama:** Cemile Öz

Baskı: Ertem 0(312) 284 18 14 / **İrtibat Adresi:** Bahariye Cad. No: 47 Kat: 4 Daire: 6 Kadıköy - İstanbul / **Tel:** 0(216) 418 16 17- 12

Faks: 0(216) 418 16 01 / **www.iyikitap.net** - **e-posta:** iyikitap@tudem.com / **Reklam:** 0(216) 418 16 17 iyikitapreklam@tudem.com / **Trafik:** Gül Karamelek

şeyler yazma uğraşından ve arkadaşlarımdan aldım.

Evet, bir de yazı bahsi var romanda. Arda'nın şu "müthiş bir şeyler yazabilirmişim" duygusu üzerine, bu duygunun romana yerleştirilmesi üzerine neler söylersiniz?

Kendi on beş yaşımı, o yaşlardaki tanıdıklarımı düşündüğümde, gençlikte öyle bir şey var gibi göründü bana; insanın her şeyi yapabileceği hissi... O yaşlardaki sağa sola savrulmalar da aslında nerede ne yapacağını bilememenin getirdiği bir arayış. Genç insan kendisinde her istediğini yapabilecek gücü bulur, bir yandan da yapacağı her şeyin engelleneceğinden ürker. Belki büyükler yanlış yapımlarına izin verseler, üç dört yanlıştan sonra doğrusunu bulabilecekler çocuklar. Aktarmayı düşündüğüm o ruh durumunu anlatması açısından kullandım bu öğeleri. Emre bir beste yapabilmek istiyor, kafasında sürekli bir müzik var notalara dökemediği, orada bir dünya açılıyor Emre için. Arda bir şeyler yazacağım diyor, henüz becerebilmiş değil o da...

Bir de tabii aşk var... Çocukluk aşkı, çocuk aşkı. Yetişkinlik yolculuğumuzda ne incelikleri, nasıl bir romantizmi kaybettikimizi düşünüp hüznlendim ben, özellikle Emre'nin duygularını okuduğumda...

İlk defa karşı cinsten birine karşı bir yoğunluk duyma hali de insanın kendi içinden dışarıya çıkmasının yollarından biri. Karşı cinsle ilişki zaten biyolojik olarak da zorluyor insanı ama bunun dışında duygusal açıdan da bilmediği bir alana açılmış oluyor. Bu karmaşayı anlatmaya, anlamaya çalıştım. Âşık insan kendini başka bir insana çok yakın hissettiği anda, kendini hiç olmadığı kadar yalnız da hisseder. İki uç arasında sürekli salınır. Hele gençken, bu duyguya, bu salınımına alışkın değilken, insanın içinde büyük fırtınalar kopar. Emre ve Arda hoşlandıkları kızlara karşı hissettikleri şeylerin kendilerinde yarattığı bocalamayı birbirlerine bile doğru dürüst açamıyorlar.

Romanın finaline gelirsek... Alışıldık bir son çıkmıyor karşımıza. Aksine sorularla başbaşa kalıyoruz. Okuyucu kendi sonunu yazsın diye mi böyle oldu final? Yoksa bir devam kitabı mı olacak?

Finali ucu açık bırakmamın nedeni Emre'yle Sibel birlikte oldular mı olmadılar mı, Arda ne yaptı gibi şeylerden çok, okuyanın Emre'nin kendi içinde yaşadığı değişime odaklanmasını istemenden kaynaklandı. Romanın sonundaki Emre, romanın başındaki Emre değil. Olaylardan çok bu değişimin görülmesini istediğim için romanın sonunu açık bıraktım. Bu değişimi nasıl okuduğumuza bağlı olarak farklı sonlar düşünebiliriz romana.

Sizin çocukluğunuzun iyi kitapları hangileriydi?

Ben biraz erken yaşta yetişkin edebiyatı okumaya başladım. Belki ukalaca olacak ama ilkokul ikinci sınıftayken Ömer Seyfettin okuduğum için öğretmenim anneme, "Siz ne yapıyorsunuz, bu yaşta Ömer Seyfettin mi okunur!" demişti. Ama çocuk kitaplarını da severek okudum: Gizli Yediler, Pıtırık serisi, İki Yıl Okul Tatili, Bir Çalgıcının Seyahati, Pal Sokağının Çocukları... Çocuk Kalbi mesela defalarca okuduğum bir kitaptı, ama ben Emre'nin Arda'nın yaşındayken klasikleri okumaya başlamıştım. Bir yandan da Türk edebiyatından belli yazarları; Orhan Kemal, Sait Faik favorisi yazarlarımdı, Yaşar Kemal'in kitaplarını da o yaşlarda okudum. John Steinbeck, William Saroyan, Hemingway gibi Amerikalı yazarları, Panait Istrati'nin romanlarını büyük zevk alarak okuduğumu anımsıyorum. Bir yazarın kitaplarını sevdiğimde, İl Halk Kütüphanesinde bulabildiğim öbür ki-

taplarını da okurdum.

Sınıfın Yenisi, sizi çocuklarla ve gençlerle bir araya getirecek. Bu anlamda bir beklentiniz, ürküntünüz ya da heyecanınız var mı?

Bir ürküntüm var tabii, özellikle de, "Ya abi yazmışsın ama biz bunları aştık, bu dünya böyle değil," derlerse şaşırmam, onu söyleyeyim. Ama şu da beni çok mutlu eder; örneğin genç bir kız gelip "Kitabınızı okuduktan sonra erkek arkadaşlarım hakkında eski gibi düşünmemeye başladım," derse bu benim için olumlu bir şey olur. Ya da bir delikanlı, benim sıkıntılarımı ne güzel anlatmışsınız derse... Farklı bir okur topluluğu önüne çıkacağım için heyecanlıyım. Yetişkin okura göre genç okur ne düşündüğünü ne hissettiğini daha doğrudan söylüyor. Doğrusu onların neler diyeceğini merakla bekliyorum.

Sınıfın Yenisi
Behçet Çelik
Günüşiği Kitaplığı / 158 sayfa

